

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 32Pc/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123209534
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Čavojská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3123209534.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Barborou Čavojskou vo veci navrhovateľa A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana SR, trvale bytom C. XX a osoby oprávnenej na výživné D. B., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianky SR, trvale bytom E. F. XXX, o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa A. B., nar. XX.XX.XXXX k oprávnenej na výživné D. B., nar. XX.XX.XXXX, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 3P/1/2021-74 zo dňa 10.08.2021, s účinnosťou od 01.09.2023.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.10.2023 domáhal, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť k jeho plnoletej dcére D. B., o ktorej bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 3P/1/2021-74 zo dňa 10.08.2021. Uviedol, že dcéra D. ukončila v júni 2023 stredoškolské štúdium a v štúdiu ďalej nepokračuje.

2. Oprávnená na výživné v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 28.12.2023 uviedla, že súhlasí s návrhom, koniec výživného dňa 31.08.2023. K ďalšiemu vyjadreniu doručenému súdu dňa 20.02.2024 zaslala súdu potvrdenie o ukončení štúdia na Odbornom učilišti, G. X, C. vykonaním záverečnej skúšky dňa 20.06.2023 a uviedla, že navrhovateľovi ukončením štúdia zanikla vyživovacia povinnosť.

3. Súd v danej veci vykonal pojednávanie dňa 14.03.2024, na ktoré sa dostavil navrhovateľ. Nedostavila sa dcéra navrhovateľa – oprávnená na výživné, ktorá mala predvolanie na pojednávanie doručené riadne a včas, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnila a nežiadala pojednávanie odročiť. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť súd prejednal vec v neprítomnosti oprávnenej na výživné a na tomto pojednávaní rozhodol vo veci samej.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, oboznámením sa s listinnými dôkazmi v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový a skutočný stav:

5. Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 3P/1/2021-74 zo dňa 10.08.2021 vyplýva, že súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bol otec povinný prispievať na výživu dcéry D. B. mesačne sumou 190,- EUR.

6. Z potvrdenia o ukončení štúdia na Odbornom učilišti, G. X, C., ktoré oprávnená na výživné predložila súdu spolu s vyjadrením k návrhu vyplýva, že oprávnená na výživné ukončila stredoškolské štúdium

vykonaním záverečnej skúšky dňa 20.06.2023. Zároveň z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že oprávnená na výživné sa dňa 01.12.2023 zamestnala a pracovný pomer trvá doposiaľ.

7. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

8. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

9. V zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu teda nepretráva už po čase, kedy je dieťa schopné samo sa živiť. Zánik vyživovacej povinnosti tak nie je viazaný na reálne získanie zdroja príjmu, či už vo forme zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti, ale na potencialitu dosahovania príjmu, t. j. keď dieťa nadobudne také schopnosti, že je schopné si zabezpečiť výživu samostatne vlastnou prácou. Posúdenie zániku vyživovacej povinnosti závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa a vykonávať prácu, majetkové pomery a pod. V zásade možno konštatovať, že ukončenie prípravy na budúce povolanie, za plnoletosti dieťaťa, keď má toto dieťa plnú pracovnú spôsobilosť, za normálneho zdravotného stavu dieťaťa, bez existencie mimoriadnych okolností, ktoré by znamenali reálnu nemožnosť vstúpiť do pracovného procesu, možno považovať za nadobudnutie schopnosti živiť sa.

10. V prejednávanej veci mal súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že oprávnená na výživné, voči ktorej má navrhovateľ určenú vyživovaciu povinnosť, ukončila prípravu na svoje budúce povolanie ukončením stredoškolského štúdia, v ďalšom štúdiu nepokračovala, zamestnala sa, je teda schopná sama sa živiť a uspokojovať svoje potreby. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že sú splnené zákonné predpoklady na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k oprávnenej na výživné. Preto súd návrhu navrhovateľa ako dôvodnému vyhovel a zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k jeho dcére v súlade s návrhom navrhovateľa s účinnosťou od 01.09.2023.

11. Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v § 53 až § 55 CMP, v dôsledku ktorej by bolo odôvodnené priznať nárok na náhradu trov konania jednému účastníkovi konania voči druhému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody § 365 CSP a § 62 CMP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP). Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. Odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 62, ods. 1, § 65 a § 66 ods. 1 CMP).